

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๓๐/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๑๐/๒๕๖๘

คำสั่งต่อเนื่องคำสั่งที่ ๑๑๓/๒๕๖๘

คำร้องต่อเนื่อง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๙๗/๒๕๖๘

วันที่ ๒๔ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { พันตำรวจตรี ชาตรี เขียวภักดี ผู้ร้อง
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๑๓/๒๕๖๘

ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่องสรุปได้ว่า พันตำรวจตรี ชาตรี เขียวภักดี (ผู้ร้อง) ยื่นคำร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๑๓/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๙๗/๒๕๖๘) ซึ่งเป็นคำร้องต่อเนื่องคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๐๖/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๘ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๙๔/๒๕๖๘) ที่สั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เนื่องจากมีลักษณะเป็นการขออุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ คดีนี้ผู้ร้องเห็นว่า ผู้ร้องยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีเนื่องจากคดีขาดอายุความ และศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืน เป็นเพียงกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองในชั้นตรวจคำฟ้อง ยังมีได้

- ๒ -

พิจารณาพิพากษาในเนื้อหาคดี ไม่ถือว่าศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) เมื่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติใดห้ามมิให้อุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ประกอบกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ต้องเป็นกรณีที่ศาลพิจารณาพิพากษาในเนื้อหาคดีแล้วเท่านั้น ผู้ร้องมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ การที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เป็นการตีความเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ขัดต่อหลักนิติธรรมและหลักความเสมอภาค เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งรับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ และให้ผู้ถูกร้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบถึงการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” และวรรคสาม

- ๓ -

บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่อง ผู้ร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๑๓/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๙๗/๒๕๖๘) ที่สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย ซึ่งเป็นคำร้องต่อเนื่อง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๙๔/๒๕๖๘ (คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๐๖/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๘ ที่สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย) เนื่องจากมีลักษณะเป็นการขออุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ ผู้ร้องเห็นว่า ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณายืนตามคำสั่งศาลปกครองกลาง เป็นเพียงกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองในชั้นตรวจคำฟ้อง ยังมิได้มีการพิจารณาและพิพากษาในเนื้อหาคดี ไม่ถือว่าเป็นเรื่องที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ประกอบกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติใดห้ามมิให้อุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ อีกทั้งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ต้องเป็นกรณีที่ศาลมีการพิจารณาพิพากษาในเนื้อหาคดีแล้วเท่านั้น ผู้ร้องมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ การที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เป็นการตีความเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดขัดต่อหลักนิติธรรมและหลักความเสมอภาค เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ร้อง เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่องเป็นกรณีเดียวกับที่ผู้ร้องเคยยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ มาแล้วหลายคำสั่ง จึงเป็นคำร้องที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา

- ๔ -

ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งและวรรคสาม ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้อง
ดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้อง
ไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๑๓๐/๒๕๖๘)

(คำสั่งต่อเนื่องคำสั่งที่ ๑๑๓/๒๕๖๘)

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)

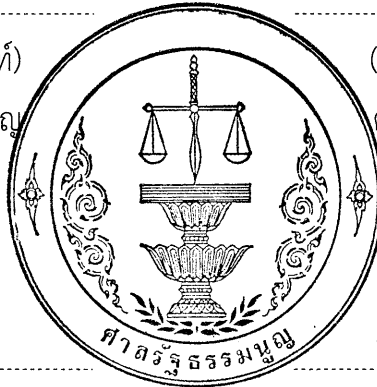
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสรารัฐ ทรงศิริไธ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ